

*Roeroort.**Berka.**Vesalia.**Rheni divergium si-
ve divisio
circa initia-
um Insulae
Batavo-
rum.**Vahalis.**Flumina
in Rhenum
se exone-
ranta.*

Erpia itinere quasi mediae horae à Rheno flumine, & per plures gradus ab isto rivo fit ascensus ad civitatem, quæ in alto posita est. Sed ex Rheno brachium procedit, in quod intrat Erpia juxta civitatem, & istud brachium, pariter cum Erpia, constituit fluvium, ita ut majores naves ex Rheno ad civitatem cum mercibus deferat. Vbi ad Vbiorum oppidulum *Roe-voort*/quod finem Roræ sonat, pervenit, illi Rora permiscetur. Vbi videre est duorum fluminum concurrentium evidentissimum discrimen, quorum Rhenus virides, Rora sub albas aquas ostentat. Berkam hinc in Gallica ripa prætervectus, urbem nuper à Federatis Hispano obsidione ereptam, Vesalam contendit, sitam in ripa Rheni dextra, sive Germanica, ad confluentes Lupiæ & Rheni, qua se minor amnis in maiorem exonerat. Demum circa initium agri Batavorum, ubi propugnaculum hodie Schenchiatum est, scindit se bifido cornu, unde Poëtis *bicornis* dicitur. Eam divisionem eleganter Marmatinus *divortium*, Frontinus *divergium* nominat. Ille à divertendo, hic à vergendo in diversum. Bipartito ergo cursum suum dividit, ita ut una pars Rheni nomine retento *Arenacum recta* petat, urbem Geldriæ primariam. Inde non multum sinuosus mæandris flexus ad *Vada* properat. Ab eo se flebit Rhenam, *Rinne* Tacito nominatam, hinc Batavorum decurrit, ubi obstructo vetere alveo, quo Ultrajectum, inde Lugodunum vectus in Oceanum exonerare se solebat, mutato nomine Lecca dici incipit, quondam rivulus elicis potius cognomento tunc dicendus, at nunc revera è rivo flumen factus, Culenbugum & Vianam præterlapsus, lustrataq; Schoonhovia, in Merovam amnem, priusquam Mosa nomen induat, se effundit. Pars altera Rheni ad lævam se flebit, & Neomagum urbem antiquam prætexit, urbisq; mœnia areamque navalem radit, *Vahalis* jam nomine clarus. Longo inde træctu Tielam pergit: isthinc anfractuoso meatu Bommeliam ad lævam relinquit. Deinde non procul Worichomio Mosam accipit, mox apud Goricomium Lingæ amnis incremento auctus Merovæ nomen accipit, à Merovæorum arce: quam ubi præterierit, Durdrechtum, nobilissimam urbem, præterlabitur, receptisque Lecca & Isala Rheni brachiis Ifelmondam præterfluens prope Roterdamum Mosa appellari incipit, ubi recedentibus latius terris, vasto jam ore Schiedamum & Flardingham ad dextrum latus relinquit, deinde Geervlietum oppidum & Brielam à læva præterlbitur, ibique mox Oceano miscetur.

Exonerant se in Rhenum flumina celebria, Mœnus, Mosella, Mosa, Neccarus, Rora, Lupia, aliaque minorum gentium. Mœnus oritur ex monte Pinifero Orientalis Franciæ, qui *der Fichtelbergh* dicitur. Ita Celtes:

*Quam medianam Mœnus perlambit vitifer oram,
Cujus quadrifuo nascitur ura jugo.
Germania.*

Piniferi cuius de vertice flumina quattuor,

Quattuor ad partes orbis amena cadunt.

Mœnus ad Occaum Francorum fertur ad oras.

Mœnus.

Ex Pinifero lapsus juxta Hercynium, inde ambigibus plurimis, omni Germanorum fluvio curvior, usque ad Herbipolim, inde ad Mildenburgum, Francofurtum, inde juxta Moguntiam in Rhenum excurrens nomen proprium amittit. *Mosella* ex Vogeso monte nascitur, nomen habens à Mosa & Sella. Hoc innuit Philesius illo carmine:

Et Mosella unum gemino de nomine nomen

Ingreditur Rhenum pluribus auctus aquis.

Hic dividit Germaniam Superiorem ab Inferiori. Marlianus ait hunc in finibus Lingonum oriri, apud Celtas, Metenses, Treveros, usq; ad Confluentiam cursum agere, & ibi Rheno commisceri. *Mosa* itidem ex monte Vogeso profluat, in finibus Lingonum, haud longe ab Araris Matronæque fontibus; & in Septentrionem procurrens S. Theobaldi Fanum, (S. Tibaut) radit: ubi navigabilis esse incipit. Inde Verdunum perlabitur, ab eo in Cæciam vergens Mossonem & Maseriacum pergit. Inde ad Septentrionem se convertens Carolomontem, Boviniacum, Dirantum, & Namurcum lustrat: ibiq; Sabi auctus atque Hoyum contemplatus & Leodium, Traiectum perlapsus, Ruremundam & Venloam præterlegit: ubi ad Occidentem conversus Cuickam, Graviam, alluens, apud Herwerdum pagum recepta Rheni traditaque vicissim sui parte cum Vahali miscetur: & continuo servatis nominibus suis iterum disjunguntur, & separatim Lovesteinum labuntur: ubi Insulam Bommelianam includunt, atque rursus confluentes conjunguntur. Cæterum Neccarus, inter maximos fluvios, qui Rheno approximant, connumerandus est. Hic enim Taxagetam, Rotenburgam, Tubingam, Elßlingen, Cambodium, Marpachium, Lauffen, Heilbrun, Wimpinam, Peilsteinum, Heidelbergam, Laudenburgum præteriens, juxta Manheim Rheno immergitur. Rora fluvius est non longè à Dusbergo, cui nomen Roricius filius Clodovei Francorum regis dedit, qui in eo submersus est, ut ex Hunibaldo Abbas Spanheimius scribit. Excurrit insuper in Rhenum Lupia, qui ad Vesalam eidem jungitur. *Lupia.* Fluvios aliquot Rhenum ingredientes hoc carmine comprehendit Philesius:

Et Mosam & Mortam, Mortanam, te quoque Sella,

Immittit Gallis divite fonte plagis.

Hinc Bruscha, hinc Matra, & decurrit origine Sara.

Alsa hinc cum vico, tu quoque Schara fluis.

Idem Philesius omnia flumina in Rhenum se exonerantia collegit in Regestis super Ptolemaeum. De fluminibus iisdem ita Panegyricus ad Constantini filium: *Rhenus*, inquit, *superioribus locis vadous, exiguis, juxta fontem, ubi vero totus est, maxime crescit. Hic amnes plurimos, quos Mœnus & Nicer, (hic Neccarus est) invexerunt, recipit.*

De Rheni ostiis acriter hodie disputatur,

De Rheni ostiis.

Vuu 2 pro-